ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Νοεμβρίου 1988

που αφορά τα συστήματα πληρωμών και ιδίως τις σχέσεις μεταξύ κατόχου και εκδότη κάρτας

(88/590/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 155 δεύτερη περίπτωση,

Εκτιμώντας:

ότι ένας από τους κυριότερους στόχους της Κοινότητας είναι η ολοκλήρωση, το αργότερο μέχρι το 1992, της εσωτερικής αγοράς, ουσιώδη στοιχεία της οποίας αποτελούν τα συστήματα πληρωμών·

ότι στην παράγραφο 18 του παραρτήματος του προκαταρκτικού προγράμματος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας σχετικά με την πολιτική προστασίας του καταναλωτή και πληροφόρησης [1], που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο με το ψήφισμά του της 14ης Απριλίου 1975, ορίζεται ότι η προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών πρέπει να βασίζεται στις ακόλουθες αρχές [2]: i) οι αγοραστές αγαθών και υπηρεσιών πρέπει να προστατεύονται έναντι των συμβάσεων-τύπων, και ειδικότερα έναντι της εξαίρεσης ουσιώδων δικαιωμάτων που περιλαμβάνονται στις συμβάσεις· ii) ο καταναλωτής πρέπει να προστατεύεται έναντι κάθε ζημίας των οικονομικών συμφερόντων του που προκαλούνται από παροχή μη ικανοποιητικών υπηρεσιών, και iii) η παρουσίαση και προώθηση αγαθών και υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, δεν πρέπει να έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε να οδηγούν σε παραπλάνηση, είτε άμεσα είτε έμμεσα, του ατόμου στο οποίο προσφέρονται ή από το οποίο έχουν ζητηθεί· ότι στην παράγραφο 24 του εν λόγω παραρτήματος προσδιορίζεται ότι η προστασία των καταναλωτών έναντι των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, μεταξύ άλλων όσον αφορά τους όρους της σύμβασης, πρέπει να τύχει ειδικής προσοχής κατά την εφαρμογή του προγράμματος αυτού·

ότι η «Λευκή Βίβλος» της Επιτροπής για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς [3], που διαβιβάστηκε στο Συμβούλιο Υπουργών τον Ιούνιο 1985, αναφέρεται, στην παράγραφο 121, στις νέες τεχνολογίες, οι οποίες πρόκειται να μεταβάλλουν το ευρωπαϊκό σύστημα εμπορίας και διανομής και προκαλούν την ανάγκη για κατάλληλη προστασία του καταναλωτή, και, στην παράγραφο 122, στις ηλεκτρονικές τραπεζικές εργασίες, τις κάρτες πληρωμών και το βιντεοτέξ·

ότι το έγγραφο της Επιτροπής με τίτλο «Νέα ώθηση στην πολιτική προστασίας των καταναλωτών», που υποβλήθηκε στο Συμβούλιο τον Ιούλιο 1985 [4] και αποτέλεσε το αντικείμενο του ψηφίσματος του Συμβουλίου της 23ης Ιουνίου 1986 [5], αναφέρεται, στην παράγραφο 34, στην ηλεκτρονική μεταβίβαση κεφαλαίων και αναγγέλλει στο χρονοδιάγραμμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα πρόταση οδηγίας σχετικά με το θέμα αυτό, η οποία πρόκειται να εγκριθεί από το Συμβούλιο το 1989· ότι είναι σκόπιμο να επιταχυνθεί η ρύθμιση της προστασίας του στο πεδίο των συστημάτων πληρωμών και ορισμένων άλλων υπηρεσιών που διατίθενται στους καταναλωτές· ότι οι μορφές χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένου του χρηματοπιστωτικού σελφ-σέρβις, καθώς και τα μέσα αγοράς αγαθών και υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται σήμερα στις αγορές των κρατών μελών (ορισμένα από τα οποία ακόμα και στις κατοικίες των καταναλωτών) παρέχονται με συμβατικούς όρους και ρήτρες προστασίας των καταναλωτών που διαφέρουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο·

ότι υπήρξαν πολλές μεταβολές τα τελευταία χρόνια στις μορφές των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών που είναι διαθέσιμες και χρησιμοποιούνται από τους καταναλωτές, κυρίως όσον αφορά τις μεθόδους πληρωμών καθώς και την αγορά αγαθών και υπηρεσιών· ότι έχουν προκύψει ως εκ τούτου νέες μορφές που εξακολουθούν να αναπτύσσονται·

ότι οι διάφοροι όροι των συμβάσεων που χρησιμοποιούνται σήμερα στον τομέα αυτό στα κράτη μέλη δεν διαφέρουν μόνο από το ένα κράτος μέλος στο άλλο (ακόμα και στο ίδιο κράτος μέλος) αλλά επίσης, σε ορισμένες περιπτώσεις, αποβαίνουν εις βάρος του καταναλωτή· ότι μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικότερη προστασία των καταναλωτών με τη χρησιμοποίηση κοινών όρων που πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις μορφές χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών·

ότι στον καταναλωτή πρέπει να παρέχεται επαρκής πληροφόρηση σχετικά με τους όρους των συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένων των ενδεχόμενων αμοιβών και των άλλων εξόδων, που πρέπει να καταβληθούν από τον καταναλωτή για τις υπηρεσίες αυτές, και σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση· ότι η πληροφόρηση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει επίσης επίσης, σαφώς διατυπωμένη, την έκταση των υποχρεώσεων του καταναλωτή ως κατόχου κάρτας ή άλλου μέσου πληρωμής (στο εξής καλούμενου «εκ της συμβάσεως κάτοχος») που του επιτρέπει να πραγματοποιεί πληρωμές υπέρ τρίτων προσώπων καθώς και πράξεις παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών για λογαριασμό του·

ότι η προστασία του καταναλωτή ως εκ της συμβάσεως κατόχου βελτιώνεται περαιτέρω εάν οι εν λόγω συμβάσεις συνάπτονται εγγράφως κα περιέχουν ορισμένα ελάχιστα στοιχεία όσον αφορά τους όρους της συμβάσεως, συμπεριλαμβανομένης της μνείας της περιόδου κατά την οποία οι πράξεις πρόκειται κανονικά να πιστωθούν, να χρεωθούν ή να σταλεί σχετικό τιμολόγιο· ότι κανένα μέσον πληρωμής,

(1) ΕΕ αριθ. C 92 της 25. 4. 1975, σ. 1.
(2) Όπως επιβεβαιώνεται στην παράγραφο 28 του δευτέρου προγράμματος (ΕΕ αριθ. C 133 της 3. 6. 1981, σ. 1).
(3) Έγγρ. COM(85) 310 τελικό, 14. 6. 1985.
(4) Έγγρ. COM(85) 314 τελικό, 27. 6. 1985.
(5) ΕΕ αριθ. C 167 της 5. 7. 1986, σ. 1.

είτε με τη μορφή πλαστικής κάρτας είτε με άλλο τρόπο, δεν πρέπει να χορηγείται στον καταναλωτή παρά μόνο κατόπιν σχετικής αιτήσεώς του· ότι η σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ του καταναλωτή και του εκδότη του μέσου πληρωμής δεν πρέπει να είναι δεσμευτική προτού παραδοθεί στον αιτούντα το μέσο πληρωμής και λάβει προηγουμένως γνώση των εφαρμοστέων όρων της σύμβασης·

ότι, δεδομένης της φύσεως της τεχνολογίας που χρησιμοποιείται σήμερα στον τομέα των μέσων πληρωμής, τόσο κατά την κατασκευή όσο και τη χρήση τους, είναι αναγκαίο οι συναλλαγές που γίνονται με τα μέσα αυτά να καταγράφονται ώστε να μπορούν να ανιχνεύονται και να διορθώνονται τα τυχόν σφάλματα· ότι ο εκ της συμβάσεως κάτοχος δεν έχει πρόσβαση στις σχετικές εγγραφές και κατά συνέπεια το βάρος της απόδειξης ότι μια πράξη έχει καταγραφεί και καταχωρηθεί σωστά στους λογαριασμούς και δεν έχει επηρεασθεί από τεχνική ρήξη της λειτουργίας ή άλλες ανωμαλίες πρέπει να το φέρει το άτομο που, με βάση τη σύμβαση, παρέχει το μέσο πληρωμής σε αυτόν, δηλαδή ο εκδότης·

ότι οι εντολές πληρωμής που μεταβιβάζονται ηλεκτρονικά από τον εκ της συμβάσεως κάτοχο πρέπει να είναι αμετάκλητες ώστε να μην υπάρχει δυνατότητα ανάκλησης της πληρωμής· ότι στον εκ της συμβάσεως κάτοχο πρέπει να παρέχεται απόσπασμα των πράξεων που πραγματοποιεί με τη βοήθεια ενός μέσου πληρωμής·

ότι πρέπει να προσδιορισθούν οι κοινοί κανόνες σχετικά με την ευθύνη του εκδότη για τη μη εκτέλεση ή την ατελή εκτέλεση των οδηγιών πληρωμής ενός εκ της συμβάσεως κατόχου και των συναφών πράξεων, καθώς και για συναλλαγές για τις οποίες δεν έχει υπάρξει εξουσιοδότηση από τον εκ της συμβάσεως κάτοχο, τηρουμένων πάντα των υποχρεώσεων του τελευταίου σε περίπτωση απώλειας, κλοπής ή αναπαραγωγής μέσου πληρωμής·

ότι πρέπει να προσδιοριστούν κοινοί όροι των συμβάσεων όσον αφορά τις συνέπειες για τον εκ της συμβάσεως κάτοχο σε περίπτωση απώλειας, κλοπής ή αναπαραγωγής του μέσου πληρωμής·

ότι, για να εξασφαλιστεί η δυνατότητα λειτουργίας των δικτύων ηλεκτρονικής πληρωμής και χρησιμοποίησης των μέσων πληρωμής διεθνώς, είναι απαραίτητο να διαβιβάζονται πέραν των συνόρων ορισμένα στοιχεία που αφορούν τον εκ της συμβάσεως κάτοχο, υπό ορισμένες όμως προϋποθέσεις·

ότι η Επιτροπή πρόκειται να ελέγχει την εφαρμογή της παρούσας σύστασης και, εφόσον, μετά την παρέλευση δωδεκαμήνου, διαπιστώσει ότι η εφαρμογή της δεν γίνεται με ικανοποιητικό τρόπο, πρόκειται να λάβει τα κατάλληλα μέτρα,

ΔΙΑΤΥΠΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΣΥΣΤΑΣΗ:

Το αργότερο δώδεκα μήνες από την ημερομηνία της παρούσας:

1. Οι εκδότες μέσων πληρωμής και οι εκμεταλλευόμενοι συστήματα πληρωμών ασκούν τις δραστηριότητές τους συμμορφούμενοι με τις διατάξεις που περιέχονται στο παράρτημα.

2. Τα κράτη μέλη, προς διευκόλυνση των πράξεων που αναφέρονται στο παράρτημα, εξασφαλίζουν ότι τα στοιχεία που αφορούν τους εκ των συμβάσεων κατόχους μπορούν να διαβιβάζονται, αλλά ότι τα διαβιβαζόμενα στοιχεία:

   — είναι τα ελάχιστα αναγκαία, και

   — διατηρούνται εμπιστευτικά από όλα τα πρόσωπα στη γνώση των οποίων περιέρχονται στη διάρκεια τέτοιων πράξεων.

Βρυξέλλες, 17 Νοεμβρίου 1988.

Για την Επιτροπή

Γρηγόρης ΒΑΡΦΗΣ

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Το παράρτημα εφαρμόζεται στις εξής πράξεις:
   - ηλεκτρονική πληρωμή με τη χρησιμοποίηση κάρτας, ειδικότερα σε κάποιο σημείο πώλησης,
   - ανάληψη χαρτονομισμάτων, κατάθεση χαρτονομισμάτων και επιταγών, και συναφείς πράξεις, σε ηλεκτρονικά μέσα όπως είναι οι μηχανές ανάληψης μετρητών καθώς και οι αυτόματες ταμειολογιστικές μηχανές·
   - μη ηλεκτρονικές πληρωμές με κάρτα, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών για τις οποίες είναι απαραίτητη η ύπαρξη υπογραφής και εκδίδεται απόδειξη μη περιλαμβανομένων των καρτών μοναδική λειτουργεία των οποίων είναι η εγγύηση των πληρωμών που γίνονται με επιταγές·
   - η ηλεκτρονική πληρωμή που γίνεται από άτομο χωρίς τη χρησιμοποίηση κάρτας, όπως στην περίπτωση της διενέργειας τραπεζικών συναλλαγών μέσω τερματικής διάταξης ευρισκόμενης στην κατοικία (home banking).
2. Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

   «Μέσο πληρωμών»: κάρτα ή άλλο μέσο πληρωμής που παρέχει τη δυνατότητα στο χρήστη να πραγματοποιεί τις πράξεις που ορίζονται στην παράγραφο 1.

   «Εκδότης»: πρόσωπο το οποίο κατά την άσκηση της επιχειρηματικής του δραστηριότητας θέτει στη διάθεση του καταναλωτή ένα μέσο πληρωμής βάσει σύμβασης που συνάπτει με αυτόν.

   «Εκμεταλλευόμενος σύστημα πληρωμής»: πρόσωπο το οποίο προσφέρει ένα χρηματιστικό προϊόν με βάση συγκεκριμένη εμπορική επωνυμία, και συνήθως δίκτυο, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα να χρησιμοποιούνται τα μέσα πληρωμών για τη διενέργεια των προαναφερόμενων πράξεων.

   «Εκ της συμβάσεως κάτοχος»: πρόσωπο το οποίο, με βάση τη σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ αυτού και ενός εκδότη, έχει στην κατοχή του ένα μέσο πληρωμής.

   «Κάρτα συγκεκριμένης επιχείρησης»: κάρτα που εκδίδεται από τον λιανοπωλητή στον πελάτη ή από ομάδα λιανοπωλητών στους πελάτες τους για να επιτρέπεται ή να διευκολύνεται, χωρίς να παρέχεται πρόσβαση σε τραπεζικό λογαριασμό, η πληρωμή για αγορές αγαθών ή παροχές υπηρεσιών αποκλειστικά από τον εκδίδοντα λιανοπωλητή ή τους λιανοπωλητές, ή από λιανοπωλητές οι οποίοι κατόπιν συμβάσεως αποδέχονται την κάρτα.

3.1. Κάθε εκδότης καταστρώνει εγγράφως διεξοδικούς και δίκαιους συμβατικούς όρους οι οποίοι να διέπουν την έκδοση και χρήση των μέσων πληρωμής που ο ίδιος εκδίδει.

3.2. Οι συμβατικοί όροι πρέπει να διατυπώνονται:
   - κατά τρόπο εύληπτο και ευκρινή ώστε να είναι εύκολη η ανάγνωσή τους,
   - στη γλώσσα ή τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται συνήθως για το σκοπό αυτό ή για παρόμοιους σκοπούς στις περιοχές όπου προτείνονται αυτοί οι συμβατικοί όροι.

3.3. Οι συμβατικοί όροι οφείλουν να προσδιορίζουν τη βάση υπολογισμού του ποσού των ενδεχόμενων επιβαρύνσεων (συμπεριλαμβανομένων των τόκων) τις οποίες πρέπει να καταβάλλει ο εκ της συμβάσεων κάτοχος στον εκδότη·

3.4. Οι συμβατικοί όροι πρέπει να προσδιορίζουν:
   - κατά πόσο η χρέωση ή η πίστωση των πράξεων γίνεται αμέσως και, αν όχι, το χρονικό διάστημα για τον καταλογισμό τους,
   - για τις πράξεις για τις οποίες αποστέλλεται απόδειξη στον εκ της συμβάσεως κάτοχο της κάρτας, το χρονικό διάστημα μέσα στο οποίο πρέπει να γίνει η αποστολή αυτή.

3.5. Οι συμβατικοί όροι τροποποιούνται μόνο κατόπιν συμφωνίας των συμβαλλομένων· πάντως, τέτοιου είδους συμφωνία λογίζεται ότι υπάρχει όταν ο εκδότης προτείνει τροποποίηση των όρων της σύμβασης και ο εκ της συμβάσεως κάτοχος, αφού λάβει σχετική ειδοποίηση, συνεχίζει να κάνει χρήση του μέσου πληρωμής.

4.1. Οι συμβατικοί όροι πρέπει να επιβάλλουν στον εκ της συμβάσεως κάτοχο την υποχρέωση έναντι του εκδότη:

   α) να λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο για την ασφαλή φύλαξη του μέσου πληρωμής καθώς και τα μέσα που καθιστούν δυνατή τη χρησιμοποίησή του (όπως είναι ο προσωπικός αριθμός αναγνώρισης ή ο κωδικός αριθμός)·

   β) να ειδοποιεί τον εκδότη ή ένα κεντρικό κατάστημα χωρίς αδικαιολόγητες καθυστερήσεις από τη στιγμή που υποπίπτει στην αντίληψή του, σχετικά με:
      - την απώλεια ή κλοπή ή αναπαραγωγή του μέσου πληρωμής ή των στοιχείων τα οποία επιτρέπουν τη χρησιμοποίησή του,
      - την καταγραφή στο λογαριασμό του εκ της συμβάσεως κατόχου οποιασδήποτε μη εγκεκριμένης συναλλαγής,
      - οποιοδήποτε σφάλμα ή άλλη παρατυπία στην τήρηση του λογαριασμού αυτού από τον εκδότη·

   γ) να μην αναγράφεται στο μέσο πληρωμής του εκ της συμβάσεως κατόχου ο προσωπικός αριθμός αναγνώρισης ή ο κωδικός αριθμός, εφόσον υπάρχουν, ούτε να καταγράφονται αυτά επί των αντικειμένων εκείνων τα οποία συνήθως τηρεί ή μεταφέρει μαζί με το μέσο πληρωμής, ιδίως αν υπάρχει πιθανότητα να χαθούν ή να κλαπούν ή να αναπαραχθούν μαζί με το μέσο πληρωμής·

   δ) να μην ανακαλεί εντολή την οποία εξέδωσε χρησιμοποιώντας το μέσο πληρωμών του.

4.2. Οι συμβατικοί όροι πρέπει να ορίζουν ότι, εφόσον ο εκ της συμβάσεως κάτοχος συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται σέ αυτόν βάσει των διατάξεων των στοιχείων α), β) πρώτη περίπτωση και γ) του σημείου 4.1 και, καθ' οποιονδήποτε άλλο τρόπο, δεν ενεργεί δολίως κατά τη χρησιμοποίηση του μέσου πληρωμών του, δεν υπέχει, εφόσον μεσολαβήσει ειδοποίηση, ευθύνες για ζημίες που προκύπτουν από τη χρησιμοποίηση αυτού.

4.3. Οι συμβατικοί όροι πρέπει να υποχρεώνουν τον εκδότη έναντι του εκ της συμβάσεως κατόχου να μην αποκαλύπτει τον προσωπικό αριθμό αναγνώρισης ή τον κωδικό αριθμό ή παρόμοια εμπιστευτικά στοιχεία που αφορούν τον κάτοχο, εάν υπάρχουν, παρά μόνο στον ίδιο τον κάτοχο.

5. Κανένα μέσο πληρωμής δεν χορηγείται στον καταναλωτή παρά μόνο μετά από σχετική αίτησή του· η σύμβαση μεταξύ του εκδότη και του εκ της συμβάσεως κατόχου θεωρείται ότι έχει συναφθεί τη στιγμή κατά την οποία ο αιτών λαμβάνει το μέσο πληρωμής και αντίγραφο των όρων της σύμβασης, τους οποίους αποδέχεται.

6.1. Σε σχέση με τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι εκδότες τηρούν ή φροντίζουν να τηρούνται εσωτερικά αρχεία τα οποία επιτρέπουν την ανίχνευση των διαφόρων πράξεων και τη διόρθωση των σφαλμάτων. Προς το σκοπό αυτό οι εκδότες προβαίνουν στις απαραίτητες ρυθμίσεις με τους εκμεταλλευόμενους συστήματα πληρωμών, εφόσον παρίσταται ανάγκη.

6.2. Σε οποιαδήποτε διαφορά με τον εκ της συμβάσεως κάτοχο σχετικά με πράξη που αναφέρεται στην πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση του σημείου 1 και συνεχίζεται με ευθύνη για μη εγκεκριμένη ηλεκτρονική μεταφορά κεφαλαίων, το βάρος της απόδειξης φέρει ο εκδότης όσον αφορά την ακριβή καταγραφή της πράξης και την ακριβή καταχώρισή της στους λογαριασμούς καθώς επίσης το γεγονός ότι δεν υπήρξε τεχνική βλάβη ή άλλη ανωμαλία.

6.3. Ο εκ της συμβάσεως κάτοχος, εφόσον το ζητήσει, μπορεί να έχει στη διάθεσή του απόδειξη για κάθε μία από τις πράξεις του, αμέσως ή λίγο μετά την ολοκλήρωσή τους· πάντως, στην περίπτωση πληρωμής στο σημείο πώλησης, η απόδειξη που χορηγείται από το λιανοπωλητή τη στιγμή της αγοράς και περιλαμβάνει στοιχεία που αφορούν το μέσο πληρωμής, ικανοποιεί τις απαιτήσεις της παρούσας διάταξης.

7.1. Τηρουμένων των σημείων 4 και 8, ο εκδότης ευθύνεται έναντι του εκ της συμβάσεως κατόχου:

— για τη μη εκτέλεση ή την ατελή εκτέλεση των πράξεων του εκ της συμβάσεως κατόχου που αναφέρεται στο σημείο 1, ακόμη και αν μία πράξη πραγματοποιείται σε ηλεκτρονικά μέσα τα οποία δεν βρίσκονται κάτω από τον άμεσο ή αποκλειστικό έλεγχο του εκδότη,

— για πράξεις που δεν έχουν εγκριθεί από το εκ της συμβάσεως κάτοχο.

7.2. Εκτός της διάταξης του σημείου 7.3, η ευθύνη που αναφέρεται στο σημείο 7.1 περιορίζεται ως ακολούθως:

— σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή ατελούς εκτέλεσης μιας πράξης, το ύψος της ευθύνης περιορίζεται στο ποσό της πράξης που δεν εκτελέσθηκε ατελώς,

— σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης, η ευθύνη εκτείνεται μέχρι του ποσού που απαιτείται για την επαναφορά του εκ της συμβάσεως κατόχου στην κατάσταση στην οποία ήταν προτού λάβει χώρα η μη εγκεκριμένη πράξη.

7.3. Οι περαιτέρω οικονομικές επιπτώσεις και ιδιαίτερα τα ζητήματα που αφορούν την έκταση της ζημίας για την οποία πρόκειται να καταβληθεί αποζημίωση διέπονται από τη νομοθεσία που εφαρμόζεται στη σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ του εκδότη και του εκ της συμβάσεως κατόχου.

8.1. Κάθε εκδότης παρέχει τα μέσα με τα οποία οι πελάτες του μπορούν σε οποιαδήποτε στιγμή της ημέρας ή της νύχτας να γνωστοποιούν την απώλεια, κλοπή ή αναπαραγωγή των μέσων πληρωμής τους· πάντως, στην περίτωση των καρτών συγκεκριμένων επιχειρήσεων, τα μέσα γνωστοποίησης δεν απαιτείται να είναι διαθέσιμα εκτός των ωρών εργασίας του εκδότη.

8.2. Από τη στιγμή που ο εκ της συμβάσεως κάτοχος ειδοποιεί τον εκδότη ή ένα κεντρικό κατάστημα όπως απαιτείται στο σημείο 4.1 στοιχείο β), ο εκ της συμβάσεως κάτοχος δεν φέρει πλέον την ευθύνη· πάντως, η διάταξη αυτή δεν ισχύει εάν ενήργησε με βαρεία αμέλεια ή με δόλο.

8.3. Ο εκ της συμβάσεως κάτοχος είναι υπεύθυνος για την προκύψασα ζημία μέχρι της στιγμή της ειδοποίησης, από το γεγονός της απώλειας, της κλοπής ή της αναπαραγωγής του μέσου πληρωμής, αλλά μόνο μέχρι το ισόποσο των 150 Ecu για κάθε τέτοια περίπτωση, εκτός αν ενήργησε με βαρεία αμέλεια ή με δόλο.

8.4. Ο εκδότης, από τη στιγμή της παραλαβής της γνωστοποίησης αυτής, υπέχει ευθύνη, ακόμα και αν ο εκ της συμβάσεως κάτοχος ενήργησε με βαρεία αμέλεια ή με δόλο, να λάβει όλα τα μέτρα που έχει στη διάθεσή του ώστε να παύσει οποιαδήποτε περαιτέρω χρήση του μέσου πληρωμών.